

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.659/2021/13.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád
Lajos előadó bíró, Dr. Dobó Viola bíró

A felperes: Felperes1 (Cím2

A felperes képviselője: Mayer M. Balázs Ügyvédi Iroda – dr. Mayer M.
Balázs ügyvéd cím3

Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési
Döntőbizottság Cím1)

Az alperes képviselője: Dr. Petró Szilvia kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott döntéssel kapcsolatos
közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 103.K.701.099/2020/29.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.099/2020/29. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ezen ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az egyéb fél (a továbbiakban: kedvezményezett) közösen támogatásban részesült az Emberi Erőforrás Fejlesztési Operatív Program (a továbbiakban: EFOP) „Felsőoktatási intézményi fejlesztések a felsőfokú oktatás minőségének és hozzáférhetőségének együttes javítása érdekében” tárgyú, EFOP.3.4.3.-16-2016-00023 azonosító számú projekt keretén belül, összesen 1 214 859 392 forint összeg erejéig. A projektet az Európai Szociális Alap és a hazai központi költségvetési előirányzat finanszírozta, vissza nem térítendő támogatás formájában.

[2] A támogatási szerződést az Emberi Erőforrások Minisztériuma (a továbbiakban: kezdeményező) – mint támogató irányító hatóság – a kedvezményezettel 2017. június 7-én kötötte meg, melynek értelmében – a projekt közös megvalósítása esetén – konzorciumi együttműködési megállapodás kötése szükséges, amely a támogatási szerződés mellékletét képezi. A jogelőd konzorciumi tag és a kedvezményezett által 2017. május 18-án megkötött konzorciumi megállapodás értelmében a felperest a teljes támogatási összegből 200.000.028 forint illette meg.

[3] A felperes 2017. június 26-át követően – ajánlatkérések alapján indított beszerzési eljárásban, közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül – több megbízási szerződést kötött: projekttel összefüggő szakmai munkatársi feladatok ellátására: 2017. június 26-án bruttó 400.000 Ft/hó értékben Z. B. K., Dr. K. I., Dr. B. Z., K. M. D. megbízottakkal, és bruttó 200.000 Ft/hó értékben B. M. B. megbízottal (2017. július 1. - 2020. június 30.); 2018. május 31-én bruttó 200.000 Ft/hó értékben SZ. R. megbízottal (2018. június 1. - 2020. június 30.) és 2018. október 1-én Z. M. T. megbízottal (2018. október 1. - 2020. június 30.). A projekttel összefüggő oktatási és oktatás-fejlesztési feladatok ellátására: 2018. augusztus 1-én Dr. K. Á. megbízottal (2018. augusztus 1. - 2020. május 31.). A szerződések összértéke 66.000.000 Ft. A szerződéseket később a felek megszüntették (B. M. B. esetében bruttó 2.200.000 Ft kifizetését követően 2018. május 31-én; K. M. B. esetében bruttó 5.200.000 Ft összeg kifizetését követően 2018. július 31-én; Z. B. K., Dr. K. I., Dr. B. Z. esetében, összesen bruttó 6.400.000 Ft, SZ. R. esetében bruttó 800.000 Ft, Z. M. T. esetében bruttó 200.000 Ft kifizetését követően, 2018. október 31-én).

[4] A szakmai munkatársak szerződésének 3. pontja az ellátandó feladatok körét azonosan, illetve részben azonosan az alábbiak szerint tartalmazta (Z. B. K., Dr. K. I., Dr. B. Z., K. M. D. esetében mindhárom pont szerepelt, míg B. M. B., SZ. R. és Z. M. T. esetében a feladatok első pontja elhagyásra került).

1) Közreműködés a közösségi felsőoktatási képzési központ szolgáltatásfejlesztésében a képzési kínálat bővítése érdekében.

2) A területi lefedettség bővítése keretében a helyi közösség és vállalkozások felé irányuló tudásszolgáltatás kereteinek megteremtése, ennek keretében a helyi igények felmérése. Az egész életen át tartó tanulás céljait szolgáló nem formális tanulási eszközök fejlesztésének, bővítésének formális végzettséget nem adó, egyéni motiváción és társadalmi igényen alapuló képzési programok, nem formalizált ismeretterjesztő kurzusok fejlesztésének, biztosításának támogatása.

3) Közreműködés a felsőoktatási szakképzés és egyéb rövid ciklusú képzések, a fejlesztő jellegű képzések fejlesztésében és biztosításában, valamint a vállalati igényeket kielégítő továbbképzések fejlesztésében.

Az oktatási feladatokra kötött szerződés 4. pontja szerint az ellátandó feladatok köre:

„a) oktatói közreműködés a közösségi felsőoktatási képzési központ oktatási feladataiban és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatás-fejlesztésben és képzési kínálatának bővítésében;

- b) részvétel a területi lefedettség bővítése keretében a helyi közösségek és vállalkozások felsőoktatás felé irányuló tudásszolgáltatás kereteinek megteremtésében;
- c) kutatási tanácsadás az életen át tartó tanulás céljait szolgáló, nem formális tanulási eszközök fejlesztése és bővítése érdekében;
- d) oktatói közreműködés a felsőfokú végzettséget nem adó, egyéni motiváción és társadalmi igényen alapuló képzési programok, ismeretterjesztő kurzusokban, illetve azok szakmai-tartalmi fejlesztésében és bővítésében;
- e) közreműködés a felsőoktatási szakképzés és egyéb, rövid ciklusú képzések, a fejlesztő jellegű képzések, illetve a vállalati igényeket kielégítő képzésekben és azok tudásszakmai megalapozásában.”

[5] A felperes és a egyéb érdekelt (a továbbiakban: jogutód konzorciumi tag) megállapodása és a kedvezményezett hozzájárulása alapján, 2018. november 1-én a felperes, mint jogelőd konzorciumi tag helyébe – minden kapcsolódó jog és kötelezettség tekintetében – a jogutód konzorciumi tag lépett. A jogutód konzorciumi tag és a kedvezményezett az újabb konzorciumi együttműködési megállapodást 2018. november 26-án kötötte meg. E megállapodás 3.6. és 9.2 pontja, valamint a támogatási szerződés 5. pontja értelmében a tagok felelőssége az általuk megvalósított projektrész tekintetében önálló, a közbeszerzési jogsértés, illetve szabálytalanság megállapítása esetén a visszafizetési kötelezettség tekintetében is, a többi konzorciumi tag magatartásáért, illetve mulasztásáért nem tartoznak felelősséggel. A konzorciumi tagcsere tényét a kezdeményező és a kedvezményezett 2019. február 12-én rögzítette a támogatási szerződés 2. számú módosításában.

[6] 2019. június 5-én és 6-án a kezdeményező helyszíni ellenőrzés keretében ellenőrizte a projekt végrehajtását, majd 2019. augusztus 8-án szabálytalansági eljárást indított. A jogorvoslati eljárást 2019. október 7-én kezdeményezte az alperesnél, arra hivatkozással, hogy a felperes a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 19. § (1)-(3) bekezdései szerinti részekre bontás tilalmának megszegésével, a Kbt. 4. § (1) bekezdésébe ütközően mellőzte a közbeszerzési eljárás lefolytatását. A tudomásszerzés időpontjaként 2019. augusztus 8. napját jelölte meg a Kbt. 152. § (2a) bekezdése alapján, a jogsértések időpontjaként pedig a szerződések megkötésének időpontját (2017. június 26., 2018. május 31., 2018. augusztus 1., 2018. október 1.).

[7] Az alperes a jogorvoslati eljárást a kezdeményezés szerinti valamennyi szerződés tekintetében megindította, majd az eljárásokat D.481/2019. szám alatt egyesítette, és 2020. január 22-én kelt D.481/15/2019. számú határozatában – a felperes által kötött nyolc megbízási szerződésről – megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 19. § (3) bekezdésére tekintettel a Kbt. 4. § (1) bekezdését, és a jogtalan mellőzésre tekintettel 1.000.000 Ft bírságot szabott ki. Megállapította a felperes által kötött megbízási szerződések semmisségét, és hivatalból megállapította, hogy ezek esetében az eredeti állapot nem állítható helyre, majd az érvénytelenség jogkövetkezményeként további 1.000.000 forint bírságot szabott ki.

[8] Megállapítása szerint az nem volt vitatott, hogy a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja szerint eljáró kezdeményező 2019. augusztus 8-án indította meg a szabálytalansági eljárást. Figyelemmel azonban arra, hogy a felperes az elkésettségi kifogását kizárólag a Kbt. 148. § (3) és (4) bekezdésére alapította, amely a kezdeményező esetében nem lehet releváns, és a Kbt. 152. § (2) bekezdés szerinti 60 napos szubjektív és 5 éves objektív határidők – a Kbt. 152. § (2a) bekezdése szerinti tudomásra jutás figyelembevételével – teljesültek, a 2019. október 7-én benyújtott kezdeményezés érdemben elbírálgatható volt.

[9] Ezt követően vizsgálta a közbeszerzési eljárások mellőzésének jogszerűségét a Kbt. 4. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 19. §-a alapján. Megállapította, hogy a felperes a Kbt. 5.

§ (3) bekezdése szerinti ajánlatkérő szervezet, ezért a Kbt. alanyi hatálya alá tartozik; ellenszolgáltatást teljesített, ezért a beszerzések visszterhesek; a szerződések alapján ellátandó oktatási és oktatás-fejlesztési feladatok a Kbt. 8. § (4) bekezdése szerint szolgáltatás megrendelésnek minősülnek, így azok a Kbt. tárgyi hatálya alá tartoznak; a megbízási szerződések becsült értéke pedig – a Kbt. 19. § (3) bekezdése alapján – meghaladta a közbeszerzési értékhatárt.

[10] A becsült érték meghatározásának körében ismertette, hogy elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az egyes beszerzések ugyanazon közvetlen cél megvalósítására irányulnak-e, amelynek során az egyes szolgáltatások műszaki és gazdasági funkcionális egységét kell alapul venni. Az uniós, valamint a nemzeti joggyakorlat az „egy projekt” funkcionális megközelítést alkalmazza, amely szerint az egynek minősülő szolgáltatás kérdését azok eredményének, szakmai tartalmának gazdasági, műszaki funkciójához képest kell mérlegelni. Tipikusan egy beszerzésnek minősülnek az egy projekt teljesítésére szolgáló szerződések. Nem fogadta el a felperesnek azt a hivatkozását, hogy a megbízási szerződéseknél nem áll fenn a műszaki-gazdasági funkcionális egység, mert a megbízási szerződések tárgyát képező feladatok ugyanazon közvetlen célra irányultak, a projekt keretében megvalósítandó felsőoktatási intézményi fejlesztések, illetve a felsőfokú oktatás minőségének és hozzáférhetőségének javítását szolgálták. Azok tárgya szinte minden esetben azonos volt, a szakmai munkatársi feladatok, valamint az oktatási és oktatás-fejlesztési feladatok nagymértékben hasonló tevékenységeket foglalnak magukban. A szakmai munkatársi feladatok ellátása nem igényel olyan speciális szakértelmet, amelyre tekintettel az a becsült érték meghatározása során egyértelműen elkülöníthető volna az oktatási és oktatás-fejlesztési feladatoktól. A rendelkezésre álló dokumentumokból a felperes állításai nem voltak megállapíthatók. A vizsgált megbízási szerződések azonos projekt keretében kerültek megvalósításra, a megkötésük körülményei, jogalapja és feltételei (pl.: az árajánlatkérések és a szerződések megkötésének ideje, az egyes szerződéses feltételek nagyfokú hasonlósága) alapján a beszerzésükről a beszerző egységesen döntött, és az időbeli összefüggés is fennállt. Továbbá a felperes többször egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy egy-egy megbízott képtelen volna teljesíteni az egybeszámított érték szerinti megbízási feladatokat, amely szintén a beszerzés egységességét támasztotta alá. A felperes maga sem adott elő, vagy igazolt olyan ténytet és bizonyítékot, amely a szakmai tartalom eltérését alátámaszthatta volna. A felperes csak az időbeli eltérésre hivatkozott. A szerződések becsült értéke meghaladta a szolgáltatás megrendelésére vonatkozó nemzeti közbeszerzési értékhatárt, ezért a felperesnek a Kbt. Harmadik Része szerinti közbeszerzési eljárást kellett volna lefolytatnia, ezért megsértette a Kbt. 19. § (3) bekezdésére tekintettel a Kbt. 4. § (1) bekezdését.

[11] A mellőzés jogkövetkezményeként a Kbt. 165. § (6) bekezdés a) pontja alapján bírságot szabott ki. A Kbt. 145. § (3a) bekezdése szerinti hatáskörében eljárva, a Kbt. 137. § (1) bekezdése szerinti jogsértés alapján a szerződések semmisségét is megállapította, majd vizsgálta, hogy a Kbt. 137. § (3) bekezdése szerinti eset fennáll-e. Ennek körében arra jutott, hogy a szerződésekben megjelenített tevékenységek teljesítéséhez nem fűződött kiemelkedően fontos közérdek. Figyelemmel pedig arra, hogy e szerződések eredendően irreverzibilisek, az érvénytelenség jogkövetkezményeként további bírságot szabott ki, melynek mérlegelése során azt is értékelte, hogy a felperes a legalacsonyabb ajánlati árat ajánló személlyel kötött szerződést.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[12] A felperes az alperes határozatával szemben keresetet terjesztett elő a Fővárosi Törvényszékhez. A jogorvoslati határidő lejártáig az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (1) és (2) bekezdéseinek megsértésére, a Kbt. 4. § (1) bekezdése és 19. §-a téves alkalmazására, valamint a Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pontja téves mellőzésére hivatkozott, és erre alapítva a határozat megsemmisítését kérte. A bírságok összegét, a mérlegelés helyességét önállóan nem, csak azok jogalapját támadta, a Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pontja téves mellőzésére vonatkozó álláspontját nem fejtette ki.

[13] A jogorvoslati határidőn túl pontosított, kiegészített, majd megváltoztatott keresetében a felperes elsődlegesen a határozat megsemmisítését kérte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi. I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdés b), c), d) pontjai alapján, arra hivatkozással, hogy a megelőző eljárásban okozott jogsérelem a perben nem orvosolható, és a közigazgatási cselekmény kizárólag az ügyben nem alkalmazható jogszabályi rendelkezésre alapított; másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését a Kp. 92. § (2) bekezdése szerint kérte, mert azt a közérdek sérelme, valamint a saját különösen fontos érdeke indokolja; harmadlagosan kérte – a Kp. 93. § alapján, fontos érdekére hivatkozással – a jogsértés tényének megállapítását; továbbá az alperes kötelezését a bírság visszafizetésére.

[14] A felperesi álláspont szerint az alperes megsértette a jogszerűség elvét, mert a hatáskörét nem a jogszabály keretei között, és nem rendeltetésszerűen gyakorolta, továbbá a szakszerűség és a jóhiszeműség követelményeinek nem megfelelően járt el, mert a határozat megállapításaiból kitűnően indokolatlanul megkülönböztető és részrehajló volt vele szemben. A támadott határozattal kapcsolatosan azt kifogásolta, hogy a helyszíni ellenőrzéskor a szabálytalanság gyanúja nem vele, hanem a kedvezményezettrel szemben merült fel, ezért nem került sor olyan megállapításra, amely őt érintette volna, továbbá arra is hivatkozott, hogy a határozat 7. pontjában tévesen, és az adatvédelmi és jóhírnévhez való jog súlyos megsértését eredményezően egy másik számú projekt szerepel, az 59-62. pontokban tévesen és ellentmondásosan került rögzítésre, hogy az általa semmisnek nyilvánított szerződések esetében az alperes miért alkalmazta az egybeszámítás szabályait; a 63. pontban tévesen szerepel, hogy nem bizonyította a feladatok eltérését, mert többször rögzítette az álláspontját a jogorvoslati eljárás során. A felperes állította továbbá, hogy a jogutód konzorciumi taggal szemben folytatott jogorvoslati eljárást lezáró D.493/19/2019. számú határozatban adott indokolás részben eltérő.

[15] Konkrét jogsértésként elsődlegesen azt jelölte meg, hogy az alperes nem értékelte önálló beszerzésként a megbízási szerződéseket. Álláspontja szerint ezen beszerzések szakmailag is és az ellátandó feladatok vonatkozásában is teljesen elkülöníthető tevékenységek, ezért téves az a megállapítás, hogy a szerződésekben a tevékenységek azonosak. A Kbt. 19. §-a azért nem alkalmazható a jelen esetben, mert egy megbízott képtelen lett volna teljesíteni a megbízási feladatokat, azok egyértelmű tartalmi különbözősége miatt. Ez a tény pedig, a Kbt. 19. §-a alkalmazását kizárja. A Kbt. 19. §-a szerinti tilalmi helyzet hiányában nem szükséges alkalmazni a Kbt. 4. § (1) bekezdését sem. Az egybeszámítási kötelezettség kapcsán egyéb szempontokra is hivatkozott a felperes. Kifogásolta azt is, hogy a szakmai szempontrendszer vizsgálata csak elméleti síkon történt meg, az alperes nem vizsgálta ténylegesen az ellátandó feladatokat. A határozatban csak mérlegelési szempontokat rögzített és a módszertant ismertette anélkül, hogy érdemben adta volna magyarázatát a Kbt. 19. § (1) bekezdése alkalmazásának. Az alperes nem vizsgálta a műszaki-gazdasági funkció egységét, sem a fő szempontokat, sem a kiegészítő szempontokat, kizárólag az időbeliség került rögzítésre a határozatban, az eljárás ezért nyilvánvalóan hiányos, és az Ákr. 2. § megsértése irányába mutat. Kiemelten fontos, hogy sem a

kezdeményező, sem az alperes nem vitatta a teljesítések szükségességét, jogosságát és valódiságát, ezért az egybeszámítási elv fenntartása is aggályos. Az alperes álláspontja így szakmaiatlan és a kialakult gyakorlattal ellentétes.

[16] A felperes a jogorvoslatra nyitva álló határidőn túl az Ákr. 2. §, 81. § és 62. §-ának, a Kbt. 137. § (3) bekezdésének, 148. § (3)-(4) bekezdésének sérelmét állította. Kifejtette, hogy jogilag és ténybelileg munkaviszony jött létre a felek között, ezért a Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pontja alkalmazásának lett volna helye. Az alperes ezért a határozatát kizárólag az ügyben nem alkalmazható jogszabályi rendelkezésre alapította, így nem álltak fenn az érvénytelenség alkalmazhatósága feltételei és jogkövetkezményei sem. A felek a jogviszonyukat teljeskörűen rendezték, a diszpozitív polgári jogi szabályok mentén eltérhettek a polgári jogi jogkövetkezmények alkalmazásától. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:88. § (2) bekezdése szerint, ha a semmis szerződés más szerződés érvényességi kellékeinek megfelel, ez utóbbi érvényes, kivéve, ha az a felek feltehető szándékával ellentétes. Megjegyezte végül, hogy olyan szerződések semmisségét állapította meg az alperes, amelyek nem is voltak érvényben, amely fogalmilag kizárt. A kereset alátámasztására bizonyítékokat csatolt.

[17] Az alperes védiratában a határozatában foglaltakat változatlanul fenntartotta, és a kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint minden tényelőadást, minden dokumentumot a jogszabályi keretek között, megfelelően vizsgált és értékelt, a döntése jogszerű. A becsült érték meghatározása, a beszerezni kívánt szolgáltatások között fennálló műszaki-gazdasági funkcionális egység megléte, nem a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződés, vagy ahhoz tartozó függelék tartalma alapján vizsgálandó. A megbízási szerződésekből nem állapítható meg, hogy azoknak a Függelékek a részét képezték, és a szakmai munkatársak az árajánlatokat a szerződésekben és nem a Függelékekben szereplő feladatokra vonatkozóan tették meg.

[18] A határozatának a felépítése ismertetését követően arra hivatkozott, hogy annak 7. pontjában felperesi iratból került átvételre a kifogásolt szöveg, amely az ügy szempontjából egyébként nem releváns. A 12. ponttal kapcsolatosan, a Kp. 85. § (2) bekezdésére utalva rámutatott, hogy a keresetlevél mellékleteként becsatolt jegyzőkönyvkivonat a jogorvoslati eljárásban nem állt a rendelkezésére. A vizsgálati hiányosságok kapcsán azzal érvelt, hogy a Kbt. a kógenia talaján áll, és a jogtalan mellőzést kizárólag a Kbt. szempontrendszere alapján vizsgálhatta, amelynek eleget tett, a felperes által megjelölt körülményeknek nincs jelentősége. A határozata részletesen tartalmazza, hogy miért kellett volna a beszerzéseket egységes beszerzésként kezelni. Nem releváns a jelen ügyben a Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pontjára hivatkozás sem, mert a vizsgált szolgáltatások egyike sem feleltethető meg e pontnak, és a szerződések átminősítése a felperes esetében nem történt meg. Az indítványok elutasítását is kérte, arra hivatkozással, hogy annak teljesítése a per elbírálásához szükségtelen.

Az elsőfokú ítélet

[19] Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2021. április 27. napján kelt 103.K.701.099/2020/29. számú ítéletével a keresetet elutasította, azonban a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja értelmében hivatalból értékelte, hogy az alperes a 2017. december 31. előtt lefolytatott beszerzésekre, közbeszerzési eljárásokra és közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződésekre – beleértve a közbeszerzési eljárás mellőzésével megkötött szerződéseket is –, ezek esetében a szerződés semmisségének megállapítására és az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazására nem rendelkezett hatáskörrel. Erre

tekintettel az alperes D.481/15/2019. számú határozatának a felperes és Dr. K.I. megbízott között 2017. június 26-án szakmai munkatársi feladatok ellátása tárgyában létrejött megbízási szerződés, a felperes és Dr. B.Z. megbízott között 2017. június 26-án szakmai munkatársi feladatok ellátása tárgyában létrejött megbízási szerződés, a felperes és K.M.D. megbízott között 2017. június 26-án szakmai munkatársi feladatok ellátása tárgyában létrejött megbízási szerződés, a felperes és Z.B.K. megbízott között 2017. június 26-án szakmai munkatársi feladatok ellátása tárgyában létrejött megbízási szerződés, a felperes és B.M.B. megbízott között 2017. június 26-án szakmai munkatársi feladatok ellátása tárgyában létrejött megbízási szerződés semmisségét, e szerződések esetében az eredeti állapot helyreállíthatatlanságát megállapító rendelkezését és az érvénytelenség jogkövetkezményeként a beszerzővel szemben további 1.000.000 forint bírságot kiszabó rendelkezésből 600.000 forint megfizetésére vonatkozó rendelkezését megsemmisítette, valamint kötelezte az alperest a már megfizetett 600.000 forint bírság 15 napon belüli visszafizetésére.

[20] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a Kp. 85. § (1) bekezdése, a Kp. 37. § (1) bekezdése és a Kp. 46. § (4) bekezdése alapján jogsérelemre hivatkozni egyrészt az annak alapjául szolgáló tények, illetve azok bizonyítékai előadásával együtt lehetséges, illetve szükséges, másrészt csak a keresetindítási határidőig megengedett, éppen ezért a jogorvoslati határidőn túl előterjesztett bizonyítékok és jogsérlemi hivatkozások érdemi vizsgálatát és az azok alátámasztására csatolt bizonyítékok értékelését mellőzte.

[21] A Törvényszék ítélete rögzítette, hogy a perben a felek által nem vitatott, és a közigazgatási eljárás során is rendelkezésre álló okiratok által alátámasztott tény volt, hogy a beszerző a Kbt. alanyi hatálya alá tartozó ajánlatkérő szervezetként a Kbt. tárgyi hatálya alá tartozó beszerzései megvalósítása során a Kbt.-ben rögzített feltételrendszernek megfelelően volt köteles eljárni; 2017. június 26-án, 2018. május 31-én, 2018. augusztus 1-én és 2018. október 1-én a megbízási szerződéseket közbeszerzési eljárás nélküli beszerzés eredményeként megkötötte; a megbízási szerződések megkötésének, valamint e napokon a közbeszerzési eljárás mellőzése bekövetkezésének ténye ezért a perben egyértelműen megállapítható volt.

[22] Az Ákr. 2. §-a megsértésével kapcsolatban rámutatott, hogy a határozat az 57-68. pontjaiban megfelelő részletességű indokolást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy miért kellett a beszerzéseket egységes beszerzésként kezelni, és abban az alperes számot adott arról is, hogy a fő- és a kiegészítő szempontok az adott esetben miként érvényesülnek. Értékelte az egyes szerződések tartalmát, elemezte a megjelölt feladatok közvetlen célra irányultságát, a döntése nem volt hiányos. A felperes alaptalanul állította, hogy a megfelelő szakmai szempontrendszer vizsgálata csak elméleti síkon történt meg; az alperes kizárólag az időbeli összefüggéseket rögzítette; érdemben nem adta magyarázatát a Kbt. 19. § (1) bekezdése alkalmazásának. A határozat megfelelő terjedelmű, megalapozott és okszerű indokolást tartalmaz, az Ákr. 81. § (1) bekezdését és az Ákr. 62. §-át az alperes nem sértette meg, és eljárása az Ákr. 2. §-ába sem ütközött. Célzatosság megállapítása hiányában a jelen ügyben, a Kbt. 19. § (1) bekezdése helyett, a Kbt. 19. § (2) és (3) bekezdése volt a releváns, ezért a Kbt. 19. § (1) bekezdés alkalmazásának indokait a határozatnak nem kellett tartalmaznia, ezt a felperes alaptalanul hiányolta.

[23] A jogerős ítélet a részekre bontás tilalmával kapcsolatosan megállapította, hogy nem az adott projekt több szerződés általi megvalósítását tilalmazza, hanem azt, hogy a beszerzésre – a közbeszerzés becsült értékének nem megfelelő meghatározása eredményeként – nem megfelelő közbeszerzési eljárás lefolytatásával vagy közbeszerzési eljárás nélkül kerüljön sor. Arra alapítani ezért egy beszerzés részekre bontásának jogszerűségét, hogy a feladatok teljesítésére egyetlen személy képtelen lett volna, jogszabályi alap, és okszerűség hiányában nem lehetséges. Rögzítette, hogy az egyes szerződések eredményének funkcionális

összetartozása a beszerzés egységességét támasztja alá, továbbá az alperes jogértelmezése a kialakult joggyakorlattal összecsengett, így a hatóság helytálló következtetésre jutott.

[24] Az elsőfokú bíróság a Kbt. 28. § (1) bekezdésére utalással megállapította, hogy a becsült érték meghatározása és a beszerzések egységének, szétválaszthatóságának vizsgálata a közbeszerzési eljárás előkészítésével kapcsolatos cselekmény. Ennek következtében az előkészítési tevékenység megfelelőségét, a becsült érték meghatározásának jogszerűségét, és ennek keretében a beszerezni kívánt szolgáltatások között fennálló műszaki-gazdasági funkcionális egység fennállását, az annak során megtett cselekmények vizsgálata útján szükséges megítélni, és nem a beszerzés eredményeként megkötött szerződések, vagy ahhoz tartozó Függelékek tartalma alapján. A beszerzés iratanyagából továbbá megállapítható volt, hogy az árajánlatokat a megbízottak a szerződésekben szereplő feladatokra vonatkozóan tették meg, és nem a Függelékekben foglaltakra; és a Függelékben sem valamennyi feladat részletezése szerepelt; a szerződésekből továbbá az sem állapítható meg, hogy azoknak a Függelékek a részét képezték volna, a megbízási szerződések feladatmeghatározás elnevezésű pontjaiban sincs utalás arra, hogy az ellátandó feladatok további részletezése a Függelékben található; a Függelékek továbbá sem keltezést, sem aláírást nem tartalmaznak, amely körülmény az összetartozás tényét szintén nem erősítette. A szakmai funkcionális elkülöníthetőséget tehát a felperes sem a jogorvoslati eljárás, sem a közigazgatási per alatt nem támasztotta alá megfelelő bizonyítékokkal. Az alperes helytállóan állapította meg, hogy a megbízási szerződések tartalmi, időbeli összefüggése megállapítható volt, a felperes a beszerzéseket egy projekt keretén belül, egy közös cél érdekében valósította meg.

[25] A törvényszék ítélete szerint az alperes a megbízási szerződések jogi minősítése során azok tartalmát és keletkezésének körülményeit is vizsgálva, jogszerűen járt el. Nem pusztán formai vizsgálatot végzett, és nem csupán a szakmai munkatárs elnevezésű terminológia használatára alapította a szerződések hasonlóságra vonatkozó megállapítását.

[26] A jogerős ítélet szerint a felperes a jogorvoslati határidőn belül a Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pontja megsértésére hivatkozása ténybeli alapját és konkrét indokát nem fejtette ki, ezért ezen hivatkozása nem lehetett alapos. A megkötött megbízási szerződések munkaszerződésként való figyelme vételére azonban – az elkövettségen túlmenően – azért sem hivatkozhatott volna alappal, mert a jogorvoslati eljárás során erre nem hivatkozott, sem ténybelileg, sem jogi érvként, így az alperes határozatában azt nem vizsgálhatta. Az alperesnek hatáskörében eljárva kizárólag a Kbt. szabályai alapján kellett a tényállást feltárnia, nem feladata, hogy polgári jogi, adójogi vagy munkajogi szempontból értékelje a szerződő felek között létrejött jogviszonyok és szerződések tartalmát. A közbeszerzési határozatot támadó perben eljáró bíróság nem a szerződő felek között létrejött jogviszonyok jogszerűségét, hanem – a perrendi jogszabályok keretein belül – az alperes döntésének és eljárásának jogszerűségét bírálja el, és hatáskör hiányában polgári jogi jogvitára tartozó kérdéseket sem vizsgálhat. Irreleváns volt ezért a felperes valamennyi azzal összefüggő hivatkozása, hogy a vizsgált jogviszonyok a polgári jog szabályai szerint miért tekinthetők munkaviszonynak, ezért a felperes a Ptk. 6:88. § (2) bekezdésére hivatkozása sem lehetett releváns.

[27] Megállapította, hogy az alperes jogszerűen állapította meg, hogy a megbízási szerződések tárgyát képező tevékenységek egységes beszerzést képeztek, ezért a felperes jogsértő módon nem vette figyelembe az összes szerződés értékét a beszerzés becsült értékének a meghatározása során, ezáltal – a Kbt. 19. § (3) bekezdésére tekintettel – a Kbt. 4. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét megsértette. A felperes ezért alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a Kbt. 19. §-a szerinti tilalmi helyzet fennállása hiányában a Kbt. 4. § (1) bekezdése sem alkalmazható.

[28] Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy egy közbeszerzési eljárás mellőzésével megkötött, a Kbt. 137. § (1) bekezdés a) pontja alapján semmis szerződés esetén a szerződés semmisségének megállapítása a Kbt. 165. § (2) bekezdés g) pontja alapján az alperes törvényi kötelezettsége, és a megkötése folytán és időpontjában jogszabályba ütköző, eleve semmis szerződések jogszerűségének a megítélését nem befolyásolja a szerződő felek későbbi, a szerződéses jogviszonyok átértelmezésére tett törekvése, utólagos jogalakítása.

[29] Az a hivatkozás, hogy a helyszíni ellenőrzéskor a szabálytalanság gyanúja nem a felperessel szemben merült fel, hanem a kedvezményezettel szemben, azért nem volt alapos, mert ennek a ténynek a határozat jogszerűségére – az önálló ajánlatkérői felelősségre, a kezdeményezés tartalmára, és a Kbt. 4. § (1) bekezdésének megsértésére vonatkozó megállapítás jogszerűségére is figyelemmel – semmilyen kihatása nem volt, ezért ennek rögzítése alapelvi jogsértést sem valósíthatott meg. A felperes továbbá – jogorvoslati határidőn belül – a bírságok összegét, az alperes ezzel kapcsolatos mérlegelését önállóan nem támadta, csak azok jogalapját, ezért a bíróság az alkalmazott bírságok jogszerűségét nem vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem

[30] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben egyfelől kérte annak megváltoztatását, az alperes határozatának a kereset elutasításával érintett része megsemmisítését és ebben a részben az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az első fokon eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A felülvizsgálati kérelem szerint az elsőfokú ítélet sérti a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 2. §, 42. §, 52. §-át, a Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pontját és 19. § (1)-(3) bekezdését, a Kp. 78. § (1)-(2) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 276. §-át, az Ákr. 62. §-át és a 81. §-át.

[31] A felperes szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte a perbeli jogviszony (munkaviszony vagy megbízási jogviszony) létrejöttével kapcsolatos bizonyítékokat, illetve mellőzte az ezzel kapcsolatos bizonyítási eljárást. A felperes szerint az ítélettől eltérően az alperesnek feladata lett volna a szerződések vizsgálata, azok megfelelő értékelése, s annak megállapítása, hogy a felek között munkaviszony állt fent, s így a szerződések a Kbt. 9. § (1) bekezdés g) pontjára figyelemmel annak alkalmazási körén kívül estek.

[32] A felperes több, közzétett döntésre hivatkozva előadta, hogy a támadott ítélet jogkérdésben eltér a korábbi bírói gyakorlattól. Így a felek között létrejött jogviszony minősítése körében arra a bírósági gyakorlatra hivatkozott, hogy a munkáltató és a magánszemélyek között létrejött szerződést tartalma szerint kell minősíteni, s a szerződő felek akarata sem vonhatja ki a munkaviszonyt a munkajog szabályai alól.

[33] A felülvizsgálati kérelem szerint a szerződések eltérő tartalma alapján nem állapítható meg ugyanazon közvetlen célra irányultság, a megkötött szerződésekben meghatározott értéket figyelembe véve egyik sem érte el az irányadó közbeszerzési értékhatárt.

[34] A felperes álláspontja szerint az alperes a szerződések tartalmi vizsgálata körében teljes egészében mellőzte indokolási kötelezettségét a munkaviszonyra vonatkozóan előadott érvei kapcsán, továbbá vitatta, hogy a kezdeményező a jogorvoslati eljárást határidőben kezdeményezte volna.

[35] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Kifejtette, hogy a felperes a jogorvoslati eljárás során, illetve a 2020. november 27. napján kelt keresetváltoztatását megelőzően egyetlen egy alkalommal sem tett arra vonatkozó utalást, hogy a jogorvoslati eljárás keretében vizsgált megbízási szerződések esetlegesen munkajogviszony létrehozását célozták volna, ezért az alperesnek nem volt kötelessége, hogy polgári jogi, adójogi vagy munkajogi szempontból értékelje a szerződő felek között létrejött jogviszonyokat és szerződések tartalmát úgy, hogy a szerződések áttekintését követően sem lehetett arra a megállapításra jutni, hogy a felek nem megbízási szerződés létrejöttére törekedtek.

[36] Az alperes kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet [43] bekezdésében foglaltak szerint a felperes munkajogi hivatkozásait azok elkésettsége miatt nem vizsgálta érdemben. Az álláspontja szerint továbbá nem volt igazolt, hogy a megbízottaknak a felperes irányítása és útmutatása mellett, a felperes által biztosított eszközök és helyiségek használatával kellett a szakmai anyagokat elkészíteni, így tartalmilag sem lehetett megalapozott a felperes munkaviszony létrejöttével kapcsolatos hivatkozása.

[37] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint kiemelt jelentősége van a felperes által megvalósított beszerzési eljárásban kiadott felhívásban közölt és a megbízottakkal kötött szerződések 3. pontjában meghatározott feladatok összevetésének. Ennek eredményeként pedig nem lehetett más eredményre jutni, minthogy a megbízási szerződésbe foglalt feladatok közel azonosak voltak, melyet a felperes az elsőfokú eljárásban maga sem vitatott.

[38] Az alperes álláspontja szerint a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségének mindenben eleget tett, döntése megfelelő ténymegállapításon és a rendelkezésre álló dokumentumok helyes értékelésén alapult.

A Kúria döntése és jogi indokai

[39] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.

[40] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálja felül. A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria felülvizsgálati kérelme elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[41] A felperes a felülvizsgálati kérelmét az Mt. 2. §, 42. §, 52. §, a Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pont és 19. § (1)-(3) bekezdés, a Kp. 78. § (1)-(2) bekezdés, a Pp. 276. §, és az Ákr. 2. § és 62. § sérelmére alapította, vitatva a jogerős ítélet azon megállapítását, hogy a perbeli beszerzésekre a Kbt. alkalmazható lenne, másrészt azt, hogy a négy érintett szerződés egybeszámítására sor kerülhetett volna. Kifejtette továbbá, hogy a Kezdeményező olyan időpontot jelölt meg az általa vélt jogsértő cselekményről való tudomásszerzéseként, amikor az eljárás lefolytatására nyitvaálló határidő már letelt.

[42] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott (az alperesi határozat egyes rendelkezéseit megsemmisítő) rendelkezéseit erre irányuló felülvizsgálati kérelem hiányában nem érintette.

[43] A Kp. 117. § (3) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben nem lehet hivatkozni új jogalapra és olyan új tényre, körülményre, amely nem volt az elsőfokú eljárás tárgya.

Figyelemmel arra, hogy a felperes a keresetében nem vitatta az eljárás megindításának jogszerűségét, az ezzel kapcsolatos felülvizsgálati hivatkozások vizsgálatára nem kerülhetett sor.

[44] A Kbt. 4. § (1) bekezdése értelmében a 15. § (1) bekezdése szerinti értékhatárokat elérő értékű közbeszerzési szerződés, építési vagy szolgáltatási koncesszió (ideértve a védelmi és biztonsági tárgyú koncessziót is) megkötése érdekében az 5-7. §-ban ajánlatkérőként meghatározott szervezetek az e törvény szerinti közbeszerzési vagy koncessziós beszerzési eljárást kötelesek lefolytatni.

[45] A Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pontja alapján a Kbt. rendelkezéseit - ha a beszerzés tárgya szolgáltatás megrendelése - nem kell alkalmazni munkaviszony létesítése esetén.

[46] A Kbt. 19. § (3) bekezdése kimondja, hogy ha ugyanazon közvetlen cél megvalósítására irányuló szolgáltatásmegrendelés beszerzése részekre bontva, több szerződés útján valósul meg, a közbeszerzés becsült értékének meghatározásához az összes rész értékét figyelembe kell venni. Szolgáltatás megrendelése esetében az ugyanazon közvetlen célra irányultság vizsgálatakor az egyes szolgáltatások műszaki és gazdasági funkcionális egységét kell alapul venni.

[47] A Kp. 85. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja. A Kp. 86. § (1) bekezdése kimondja, hogy az ítéletben a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről döntést kell hozni. A Kp. 43. § (1) bekezdése szerint a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg. A keresetet a közigazgatási cselekmény keresettel nem támadott, a cselekmény egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető rendelkezésére csak a keresetindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni.

[48] A jogerős ítélet [43] bekezdése szerint az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a jogorvoslati határidőn belül a Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pontja megsértésére hivatkozása ténybeli alapját és konkrét indokát nem fejtette ki, ezért ezen hivatkozása nem lehetett alapos.

[49] A felperes a határidőben előterjesztett felülvizsgálati kérelmében még utalás szintjén sem állította, hogy a Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pontja megsértésére való hivatkozása ténybeli alapját és konkrét indokát a keresetében kifejtette volna, legkésőbb a keresetindítási határidőben a bírósági eljárásban állította volna, hogy a felek között munkaviszony jött létre. Nem hivatkozott továbbá a Kp. 85. § (1) bekezdés, 86. § (1) bekezdés és a 43. § (1) bekezdés megsértésére sem, így a felülvizsgálati eljárásban a Kúria nem vizsgálhatta, hogy az elsőfokú ítélet idézett megállapításának jogszerűségét. A felperes felülvizsgálati határidő leteltét követően előterjesztett hivatkozásait a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 100. § (5) bekezdése értelmében nem vizsgálhatta.

[50] Mindezért a Kúria megállapította, hogy a perbeli szerződések minősítése, valamint a Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pontja megsértésére való hivatkozás érdemben nem képezte az elsőfokú bíróság eljárásának tárgyát, így az ezekkel kapcsolatos érdemi előadások felülvizsgálati eljárásban történő vizsgálatára a Kp. 117. § (3) bekezdése alapján szintén nem kerülhetett sor.

[51] A Kúria megállapította továbbá, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében csupán általánosságban hivatkozott az Ákr. 2. §-a és 62. §-a megsértésére, ugyanakkor ahhoz kapcsolódóan konkrét eljárási cselekményt vagy jogszabálysértést nem jelölt meg, így azok érdemi vizsgálatára sem lehetett lehetőség.

[52] A felülvizsgálati eljárásban bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére, a felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e

nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az elsőfokú bíróság tényállás megállapítása során elvégzett bizonyítékok mérlegelésének jogellenességére hivatkozása esetén a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat, azok egybevetése során nem a maguk összességében értékelte, ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagy lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. (Kfv.IV.37.739/2020/9., Kfv.IV.37.699/2020/7., Kfv.IV.37.969/2020/9.)

[53] Az ügyben nem vitatottak szerint a perbeli beszerzés során a Kbt. szabályai szerint kellett eljárni, figyelemmel arra, hogy a beszerzés EFOP projecthez kapcsolódó Unió és költségvetési támogatás felhasználásával valósult meg, valamint a felperes a Kbt. hatálya alá tartozó ajánlatkérő volt.

[54] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, abból helyes jogi következtetésre jutott, a megállapításaival a felülvizsgálati bíróság egyetértett, azokat megismételni szükségtelennek tartja.

[55] A Kbt. 28. § (1) bekezdése alapján az ajánlatkérő feladata az, hogy a közbeszerzési eljárást a beszerzés tárgyára és becsült értékére tekintettel megfelelő alapossággal előkészítse. A becsült érték meghatározása és a beszerzések egységének, szétválaszthatóságának vizsgálata a közbeszerzési eljárás előkészítésével kapcsolatos cselekmény. Ennek következtében az előkészítési tevékenység megfelelőségét, a becsült érték meghatározásának jogszerűségét, és ennek keretében a beszerezni kívánt szolgáltatások között fennálló műszaki-gazdasági funkcionális egység fennállását, az annak során megtett cselekmények vizsgálata útján szükséges megítélni.

[56] Így a felperes által a szerződésekhez kapcsolt Függelékek tartalmának nincs jelentősége ebből a szempontból, azok nem voltak elfogadhatók az előkészítési tevékenység jogszerűségének alátámasztására és a műszaki-gazdasági funkcionális egység hiányának igazolására. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, s kellő indokát adta, hogy a felperes által hivatkozott Függelékek miért nem bírnak jelentőséggel. A támadott ítélet [40] pontja részletesen tartalmazza mindezt: „a szerződésekből továbbá az sem állapítható meg, hogy azoknak a Függelékek a részét képezték volna, a megbízási szerződések feladatmeghatározás elnevezésű pontjaiban sincs utalás arra, hogy az ellátandó feladatok további részletezése a függelékekben található; a Függelékek továbbá sem keltezés, sem aláírást nem tartalmaznak, amely körülmény az összetartozás tényét szintén nem erősítette.”

[57] A felperes az egyes szolgáltatásokat egy projekt keretén belül, a támogatott projekt megvalósítása érdekében szerezte be, a szerződésben szereplő feladatok ugyanazon közvetlen célra irányultak. Ezt erősíti az is, hogy a megbízási szerződések tárgya szinte minden esetben azonos volt, s nagymértékben hasonló tevékenységek ellátását foglalták magukban. Nem hagyható figyelmen kívül az egységes beszerzés szempontjából az sem, hogy a beszerzéssel kapcsolatos tervezés és döntés egységes volt, ugyanazon személy volt az ajánlatkérő, illetve azonos jogalap és azonos feltételek szerint került sor a szerződések megkötésére.

[58] A Kúria a kifejtettek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns tényeket feltárva helyes következtetésre jutott, amikor megállapította, hogy a felperes nem vette figyelembe az összes szerződés értékét a beszerzés becsült értékének a meghatározása során, ezáltal – a Kbt. 110 §-ára tekintettel – a Kbt. 4. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét megsértette. A jogerős ítéletben megállapított tényállás sem okszerűtlen következtetést, sem logikai ellentmondást nem tartalmazott. A Kúria mindezekre figyelemmel azt állapította meg, hogy az alperes határozata nem volt jogszabálysértő, ezért a Fővárosi Törvényszék – a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja szerint – jogszerűen utasította el az alaptalan keresetet, így a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[59] A felülvizsgálati eljárásban a Kúria nem vizsgálhatja azokat a jogi hivatkozásokat, amelyek nem voltak az elsőfokú eljárás tárgyai.

Záró rész

[60] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes kérelmére, a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[61] A felperes a Kp. 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése alapján köteles az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján megállapított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

[62] A felülvizsgálattal az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (2) bekezdése, 50. § (1) bekezdése szerint felmerült, 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett eljárási illetéket a felperes a Kp. 35. § (1) bekezdésére figyelemmel alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni.

[63] Az ítélet ellen a Kp. 116. § d) pontjára figyelemmel nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2022. február 8.

Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. előadó bíró, Dr. Dobó Viola s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő